

τoutes αυτά· και εις εν τοιούτου Ποιημάτων ἀδόμενον πρὸς τὸ Ρ'όδον, εἶδον Ἐξασηλλάβους, και Πεντασηλλάβους Πολιτικούς Στίχους, μικτῶς λαμβανομένους, και μέχρι τῆς Προπαρρηγοῦσης των ὁμοιοκαταληκτοῦντας, τοιουτωτρόπως·

- » Ρ'όδον εὖοσμον,
 Και Ἄνθος εὖμορφον·
 » Τίς ἐπλησίασε,
 Και πὲ ἐπίασε,
 » Κ' ἐμαράνθηκες,
 Και ἐξηράνθηκες;
 » Γέρων μύρισε,
 Γραῖα μ' ἐτήρησε,
 » Κ' ἐβασκάνθηκα,
 Κ' ἐμαράνθηκα. κτ.

Και τοσαῦτα ἔγινον ἱκανά και περὶ τῶν Ἀπλῶν και Τελείων Εἰδῶν τῶν Πολιτικῶν Στίχων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῶν Εἰδῶν τῶν Ἀπλῶν, και Ἀτελῶν Πολιτικῶν Στίχων.

Τῶν Πολιτικῶν Στίχων, οὐ μόνον εις Ἀπλοῦς και Συνθέτους διαιρουμένων, ἀλλὰ και τῶν Ἀπλῶν αὖθις εις Τελείους και Ἀτελεῖς ὑποδιαιρουμένων, ἐπειδὴ περὶ τῶν Τελείων εις τὰ πρότερα ἐλέχθη τὸ κατὰ δύναμιν, ἐπόμενον εἶδη νὰ λεχθῶσι και περὶ τῶν Ἀτελῶν τὰ ἀνήκοντα.

Ἀτελεῖς λοιπὸν Πολιτικοὶ Στίχοι λέγονται οἱ ἀπὸ τοῦ τετρασηλλάβου, και μέχρι τῆς μιᾶς σχεδὸν Συλλαβῆς καταβαίνοντες. Καὶ Στίχοι μὲν λέγονται, διότι πολλάκις τοιαῦτα ἀλλο-

γοῦσιν ἑξ ἑαυτῶν, ἢ Λέξεις, ταῖς τῶν σιγηθῶν, και μετὰ Στιχουργικῆς παρατηρήσεως ἀνὰ δύο ὁμοιοκαταληκτοῦντας. Ἀτελεῖς δὲ πάλιν, διότι τὰ τοιαῦτα Κόμματα καθ' ἑαυτὰ δὲν ἔχουσι ἱκανότητα νὰ παραστήσωσι ἀκριβῶς και σαφῶς, και κατὰ Στιχουργικὸν τρόπον τὴν Ἑννοίαν ἐνὸς τελείου Ποιήματος· ὅθεν και λαμβάνουσι χρῆσιν εις τὰ Ποιήματα καλούμενα τῆς Ἠχοῦς, ὅπου ὁ Ποιητὴς προπαριστῆ μετὰ δύο Τελείους· και Ὅμοιοκαταληκτοῦς Στίχους μίαν Ἐρώτησιν τινὸς Προσώπου, και εἴτα ἐπιφέρει ὡς ἐκ μέρους τῆς Ἠχοῦς μετὰ μίαν ὁμοιοκαταληκτὸν Λέξιν τὴν Ἀπόκρισιν, ἐκ μιᾶς ἢ δύο ἢ και πλείονων Συλλαβῶν συγκειμένην. Ἐπι δὲ λαμβάνουσι χρῆσιν και εις τὰ Δραματικά Ποιήματα ἐπίστε, ὡς ὅταν ἐν Πρόσωπον τοῦ Δράματος διὰ μιᾶς Λέξεως ἀποκρινόμενον, φυλάττει και τὴν Ὅμοιοκαταληξίαν τῶν προτέρων Στίχων. Καὶ μάλιστα λαμβάνουσι χρῆσιν εις τὰς Παρακβάσεις, και τὰς Ὁδὰς τοῦ Χοροῦ τῶν Δραματικῶν Ποιημάτων, και εις τὰ καλούμενα Μελοδράματα, τὰ ὅποια συνηθίζονται νὰ παριστάνονται εις τὰ Θέατρα ἀσματικῶς, και συνοδευμένα μετὰ τὴν Μουσικὴν, και τῶν Ὀργάνων τὴν Ἀρμονίαν· και εις τὰ τοιαῦτα, ἐπειδὴ ἡ Μουσικὴ δὲν ἀκολουθεῖ πάντοτε κατὰ τὸ Διατόνιον Μῆλος εις ὅλους τοὺς Στίχους τοῦ Ποιήματος, ἢ και ἐκάστης Σκηπῆς, ἀλλ' ἐπίστε ἐλευθεριάζει και καθ' ἑαυτὴν, και λαμβάνει αὐτὴ τὴν πλείονα Φροντίδα νὰ χρωματίσῃ ἢ πλέον λυπηρὰν και παθητικὴν ἢ πλέον χαρμόσυνον τὴν Ποιότητα τῶν παρισανομένων μετὰ τὴν Ἰδιότητα τοῦ Μέλους τῆς, ἀπαιτεῖ τότε, ὅτι και ἡ Ἑννοία τῶν παρισανομένων νὰ περιγράφηται μετὰ Κόμματα, καθὼς ἤθελε αὐτεῖν εἰς τὴν σκοπούμενην Ἀρμονίαν· και εις τοιαύτας Περιβάσεις πολλάκις χειράζονται σύντομα, και ὀλιγοσυλλαβα τὰ Κόμματα, τὰ ὅποια αὐτίως δὲν ἤθελεν εἶναι κατὰ